

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПОСТАЧАННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНИХ РЕСУРСІВ
ПІДРОЗДІЛАМ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ
В РАЙОНАХ ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ**

На основі аналізу досвіду застосування логістичних операцій у ході повномасштабного вторгнення і збройних конфліктів сучасності узагальнено й систематизовано відомості про приклади забезпечення матеріально-технічними засобами підрозділів Національної гвардії України. Проаналізовано проблеми, пов'язані з наявною системою підвезення зазначених засобів, зокрема повільне реагування на зміну обстановки, низький рівень забезпечення транспортними засобами, слабка взаємодія між бойовими підрозділами та логістичними ланками.

Розглянуто досвід використання сучасних технологій, таких як дрони для підвезення матеріально-технічних засобів, маскування автівок та логістичних шляхів. Надано визначення щодо підвезення цих засобів для підрозділів Національної гвардії України в райони виконання завдань за призначенням.

Проаналізовано основні принципи організації підвезення матеріально-технічних засобів до районів виконання завдань за призначенням. Досліджено перелік основних завдань для логістичних груп у сучасних умовах. Розглянуто переваги і недоліки дій підрозділів, що відповідають за логістичне забезпечення під час участі в операціях (бойових діях). Визначено напрями подальших досліджень, спрямованих на вдосконалення системи підвезення матеріально-технічних засобів для сил Національної гвардії України під час виконання завдань із забезпечення державної безпеки.

Ключові слова: логістика, матеріально-технічне забезпечення, бойові дії, Національна гвардія України.

Постановка проблеми. Відповідно до закону [1] військові частини Національної гвардії України (НГУ) у взаємодії з іншими складниками сектору оборони України беруть участь у відсічі збройній агресії проти України та ліквідації збройного конфлікту шляхом ведення воєнних (бойових) дій. Ефективність виконання таких завдань безпосередньо залежить від якісної організації логістичного забезпечення, одним із завдань якого є підвезення матеріально-технічних засобів (МТЗ). Метою своєчасного підвезення МТЗ у райони виконання завдань є забезпечення підрозділів НГУ всіма необхідними ресурсами для підтримання їхньої боєздатності, оперативного реагування, стійкості та ефективного виконання службово-бойових завдань у визначених районах.

Пошук ефективних форм реалізації функцій, пов'язаних із матеріально-технічним забезпеченням військ, показав, що такою формою є логістика. Збройні сили багатьох країн світу мають свої дослідні інститути, які працюють над винаходами логістики на користь армії, реагують на зміни ринку, користуються «цивільними» рішеннями, адаптуючи їх до власних потреб.

На жаль, наявна система підвезення матеріально-технічних засобів має низку недоліків, зокрема повільне реагування на зміну обстановки, низький рівень забезпечення транспортними засобами, слабка взаємодія між бойовими підрозділами та логістичними ланками, що ускладнює оперативне й безперервне підвезення матеріально-технічних засобів у зони виконання завдань. Наслідком є те, що зазначена система не спроможна в повному обсязі забезпечити МТЗ підрозділи в районах ведення бойових дій. Це зумовлює потребу в глибокому аналізі наявного досвіду, виявленні проблемних аспектів та пошуку шляхів підвищення ефективності логістичного забезпечення підрозділів НГУ.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання підвезення матеріально-технічних засобів військовим формуванням в умовах бойових дій порушуються у працях вітчизняних та зарубіжних дослідників [2–6]. Зокрема, увага акцентується на організації логістичних процесів, адаптації систем забезпечення до умов сучасних конфліктів, а також на міжвідомчій взаємодії у секторі безпеки й оборони.

Так, авторами статті [2] було проаналізовано ключові аспекти, пов'язані з ефективністю логістичних систем під час військових операцій. Однак головним питанням у цьому дослідженні виступає уточнення класифікації тактичних груп, а проблема забезпечення ефективності логістики розглядається лише опосередковано.

У праці [3] зроблено аналіз провідних світових технологічних трендів у військовій сфері, зокрема застосування штучного інтелекту та автономних систем. Водночас у монографії особлива увага

приділена моніторингу інновацій і нових технологій у військовій сфері, також у технологічному забезпеченні логістичних процесів.

Науковець Я. Кубецький [4] розглядає модель процесу оперативного підвезення МТЗ прикордонним підрозділам швидкого реагування в умовах їхньої автономності. Проте дослідження має узагальнюючий характер без чіткої орієнтації на логістичні зв'язки.

Учені Н. О. Прибиткова, А. С. Харін, Т. В. Шевченко у публікації [5] надають особливого значення узагальненню засад побудови системи матеріально-технічного забезпечення. Проте розробки авторів стосуються саме органів поліції, які все ж таки мають ключові відмінності від військових. Тому зазначена стаття може бути використана в цій праці лише в окремих загальнотеоретичних аспектах.

Автори дослідження [6] також наводять основні поняття та визначення щодо принципів, умов і організації підвезення МТЗ. Однак це джерело передусім розкриває питання підвезення для виконання завдань за принципами оборонного й наступального бою та не враховує особливості виконання завдань із забезпечення державної безпеки силами НГУ.

Отже, проведений аналіз наукових праць і публікацій показав, що специфіка підвезення МТЗ до підрозділів НГУ в районах виконання завдань залишається недостатньо вивченою та обумовлює необхідність комплексного аналізу наявних наукових джерел і практичних напрацювань.

Метою статті є дослідження проблемних питань та узагальнення практичного досвіду щодо підвезення матеріально-технічних засобів підрозділам Національної гвардії України в райони виконання завдань за призначенням, а також визначення напрямів підвищення ефективності логістичного забезпечення в умовах ведення бойових дій.

Виклад основного матеріалу. Одним із основних завдань матеріального забезпечення є підвезення матеріально-технічних засобів, яке організовується і здійснюється за будь-яких умов обстановки з метою створення запасів МТЗ, поповнення їхніх витрат і втрат у частинах (підрозділах) та підтримання запасів військових частин, підрозділів на встановленому рівні [6].

Відповідно до наказу Міністерства оборони України від 11.10.2016 р. № 522 «Про затвердження Основних положень логістичного забезпечення Збройних Сил України» логістика – це наука з планування й здійснення переміщення та забезпечення військ (сил), яка застосовується до аспектів військових операцій, пов'язаних із такими видами діяльності: проектування, розроблення (модернізація та модифікація), закупівля, зберігання, транспортування, розподіл, технічне обслуговування і ремонт, евакуація та утилізація МТЗ; транспортування особового складу; закупівля або будівництво, технічне обслуговування, експлуатація та реалізація військових об'єктів; закупівля або надання послуг із харчування, лазне-прального обслуговування тощо; медичне забезпечення [10].

Командування Сил логістики було сформоване наприкінці 2018 р. як міжвидовий орган управління шляхом об'єднання в одну структуру Тилу та Озброєння Збройних Сил України. З 1 січня 2022 р. Сили логістики набули статусу окремого роду сил. Логістичне забезпечення Національної гвардії України як одного з основних складників сектору безпеки й оборони – це широкий комплекс взаємопов'язаних заходів щодо планування, контролю й управління постачанням, транспортуванням, зберіганням та іншими матеріальними й нематеріальними операціями, зокрема щодо передавання, зберігання і оброблення відповідної інформації, які здійснюються під час забезпечення службово-бойової діяльності НГУ у мирний та воєнний час [9].

Аналіз діючих нормативних актів у сфері досліджуваного питання дав змогу дійти висновку про наявність цілого спектра нормативно-правових актів у цьому питанні [10–14]. Поряд із достатньо широкою законодавчою базою питання, що розглядається, практичні засади підвезення МТЗ для підрозділів НГУ все ж таки потребують подальшого опрацювання через наявність достатньої кількості прикладних проблем.

Підвезення як найважливіший і найскладніший процес у системі матеріального забезпечення військ, сутністю якого є підвезення МТЗ військам, містить: підготовку матеріальних та транспортних засобів, а також сил і засобів для виконання вантажно-розвантажувальних робіт до транспортування й перевантаження вантажів; навантаження МТЗ у транспортні засоби; перевезення їх від місць виробництва, зберігання, заготівлі та ремонту до пунктів призначення; вивантаження МТЗ або перевантаження їх у транспортні засоби одержувача [6].

Ураховуючи специфіку застосування Національної гвардії України, передусім для виконання завдань із забезпечення державної безпеки, у статті під поняттям «підвезення матеріально-технічних засобів для забезпечення Національної гвардії України в районах виконання завдань за призначенням» слід розуміти комплекс заходів з організації, підготовки та реалізації переміщення ресурсів МТЗ до підрозділів НГУ, які виконують визначені функціональні завдання, з метою оперативного, безперервного та повного забезпечення їх засобами, необхідними для підтримання

функціональної спроможності, мобільності й ефективного виконання поставлених дій у заданих районах.

Основою успішного вирішення завдань підвезення матеріально-технічних засобів є дотримання певних принципів, у яких відображено узагальнений бойовий досвід. Зокрема, у праці [6] наведено такі принципи:

- відповідність організації підвезення МТЗ характеру бойових завдань, які виконують війська;
- відповідальність командування вищої інстанції за своєчасне і безперебійне підвезення МТЗ підлеглим військам;
- комплексне використання усіх видів транспорту та транспорту суміжних ланок логістики для підвезення МТЗ;
- постійне утримання та правильне використання резерву сил і засобів підвезення.

Принцип відповідності організації підвезення матеріально-технічних засобів характеру бойових завдань, які виконують війська, – це реалізація одного з основних положень воєнного мистецтва, яке вимагає зосередження основних зусиль на головних (вирішальних) напрямках. Цей принцип визначає загальний порядок та послідовність виконання завдань з підвезення відповідно до важливості бойових завдань, які виконують війська, встановлює черговість (пріоритет) підвезення МТЗ військам, що виконують різні за ступенем важливості бойові завдання. Передусім матеріально-технічні засоби підвозять військам, що діють на напрямку зосередження основних зусиль (напряму головного удару) військових частин і в смузі забезпечення (на передовій позиції), а також передовим (рейдовим, обхідним) загонам й авангардам.

Під час організації підвезення МТЗ у військових частинах повинні враховуватися різноманітні чинники, які визначають умови та характер підвезення. До основних з них належать: вид бойових дій і характер завдань, які виконують військові частини, їхня роль та місце в оперативній побудові оперативного об'єднання; ступінь впливу противника й масштаби застосування ними різних видів зброї; прийнятий порядок розміщення і переміщення логістики; установлений старшим начальником порядок підвезення; фізико-географічні умови району бойових дій; укомплектованість автомобільних підрозділів, стан транспортних засобів і засобів механізації вантажно-розвантажувальних робіт та ін.

З досвіду навчань на напрямку дій головного угруповання військ оперативного командування призначаються один-два залізничні напрямки, розгортається магістральний трубопровід, використовується більша частина автомобільного і повітряного транспорту. На іншому напрямку, за недостатніх можливостей транспорту оперативного командування, запаси наближаються до військ з наступним підвезенням транспортними підрозділами військ. Маневрений характер сучасних операцій передбачає зміну бойових завдань, які виконують певні угруповання військ, потребує перегрупування військ, вводу других ешелонів, висадки в тилу противника повітряних і морських десантів. Зміна бойових завдань у ході операції викликає необхідність перерозподілу МТЗ за напрямками дій військ і, як результат, зміну напрямку зосередження основних зусиль сил і засобів підвезення.

Високі темпи наступу викликають частішу зміну районів розміщення логістики і можуть вимагати організації передавання матеріально-технічних засобів частинам (підрозділам) як у пунктах передачі, так і на коротких зупинках. При цьому підвезення МТЗ може здійснюватися одночасно з переміщенням підрозділів логістики і, як правило, один раз на добу або у міру необхідності, в умовах зайнятості доріг резервами, що висувуються, та наявності зон зараження, зруйнувань, пожеж і затоплень на ділянках руху транспортних засобів. У разі дій військових частин у відриві від головних сил і порушення шляхів підвезення їм МТЗ може здійснюватися повітряним транспортом за планами та засобами вищого командування. За деяких умов може значно підвищуватись обсяг підвезення боєприпасів, особливо на вогневі позиції артилерії [6].

У сучасних операціях питання створення резерву ставиться ще більш гостро, тому що в ході бойових дій можуть значно знизитися як забезпеченість військ, так і можливості системи підвезення. Не виключаються також перерви в роботі окремих видів транспорту. Усе це може поставити під загрозу зриву виконання військами бойових завдань. У зв'язку з цим для вирішення завдань підвезення, які раптово виникають, необхідно постійно мати резерв сил і засобів. Особливо важливо мати резерв мобільних видів транспорту – автомобільного, який спроможний забезпечити передавання МТЗ з одного виду транспорту в інший, обхід районів зруйнувань, затоплень, пожеж і зон зараження, та повітряного, що є найбільш швидкісним видом транспорту. Величина резерву залежить від умов логістичної обстановки, забезпеченості військ матеріальними засобами та може становити 15–20 % від наявності сил і засобів підвезення.

У вирішенні складних і багатогранних питань організації підвезення матеріально-технічних засобів важливу роль можуть зіграти наукові розроблення проблем комплексного використання видів

транспорту, застосування комплексного (модульного) забезпечення військ, широке впровадження контейнерів, пакетів, засобів механізації вантажно-розвантажувальних робіт, що дасть змогу підвищити ефективність матеріального забезпечення військ.

Підвезення повинно виконуватися своєчасно, безперебійно і в повному обсязі. У ході бойових дій воно організовується і здійснюється з таким розрахунком, щоб забезпечувалося своєчасне поповнення добової витрати й втрат МТЗ у військах та підтримувалися встановлені запаси в частинах, підрозділах і підрозділах матеріального забезпечення. Для цього підвезення має бути безперебійним [6].

У сучасних умовах збройної агресії проти України особливого значення також набуває розвиток способів підвезення матеріально-технічних засобів для підрозділів НГУ, які повинні бути адаптованими до динамічної бойової обстановки, потреб швидкого маневрування ресурсами та високого рівня взаємодії з іншими компонентами сил оборони України.

На основі аналізу наукових джерел та нормативно-правових документів [2–6] встановлено, що сучасні логістичні системи мають забезпечувати:

- а) безперервне та оперативне постачання МТЗ;
- б) наявність резервних маршрутів підвезення;
- в) адаптивність до змін бойової обстановки;
- г) цифровізацію процесів обліку та моніторингу підвезення.

До того ж слід зазначити, що за останні роки підвезення матеріально-технічних засобів у військах має значний розвиток. Серед важливіших позитивних напрацювань щодо підвезення цих засобів доречно виділити такі.

1. Використання дронів для підвезення МТЗ (дрібні бомбери носять воду, їжу, цигарки, повербанки та батареї для піхоти; великі дрони типу «Вампір» переносять FPV, мавіки, паливо, боєкомплекти тощо). Так, проблема підвезення МТЗ для підрозділів НГУ в райони виконання завдань за призначенням частково вирішується за допомогою вантажних безпілотних літальних апаратів (БПЛА). Наприклад, вантажний БПЛА ULTRA, який є достатньо потужним, має максимальну злітну масу 450 кг і внутрішній вантажний відсік на 100 кг.

2. Маскування автівок, використання спеціальної техніки. Наприклад, здійснення нічних підвезень із використанням спеціальних простирадл, якими накривається двигун, щоб бути непомітним для інфрачервоних камер БПЛА Mavic.

3. Маскування логістичних шляхів сіткою для захисту від дронів. Проте, на жаль, такий метод не завжди застосовується успішно, і все ж таки деякі дрони атакують автівки.

4. Побудова тунелів, зроблених з натягнутої на дерев'яних стовпах уздовж ґрунтової дороги пластикової і тканинної сітки, що захищають від дронів та убезпечують просування техніки, яка здійснює підвезення МТЗ [7].

5. Розробки в напрямі вдосконалення інформаційної моделі інформаційно-аналітичної системи для підтримки та прийняття рішень щодо підвезення МТЗ для підрозділів Національної гвардії України в райони виконання завдань за призначенням, яка розділятиметься на модель підсистеми структуризації тексту і модель інтегрованої в ПОЛІЕДР підсистеми подання інформації, яка, на відміну від наявних, враховуватиме специфіку процесів логістичного забезпечення НГУ [8].

Крім того, слід відзначити впровадження системи RFID з метою оптимізації підвезення МТЗ для підрозділів. Радіочастотна ідентифікація (Radio Frequency Identification) дає можливість здійснювати розпізнавання та реєстрацію об'єктів шляхом використання випромінювання радіочастотного типу. RFID-міткою називають мініатюрний запам'ятовуючий пристрій. У його основі лежить мікрочип, який зберігає інформацію, а також антена, яка відповідає за передавання та отримання даних. Ця мітка може бути активною (працювати від джерела живлення), але в більшості випадків прилади не потребують живлення. Коли вона потрапляє у реєстраційну зону, інформація сприймається зчитувачем, відбувається її зчитування.

Розуміючи, як працює RFID-технологія, підприємства з різних сфер діяльності починають активно її використовувати. Технологія активно застосовується під час контролювання переміщення різних об'єктів, в інтелектуальних автоматизованих рішеннях. Системи працюють без помилок, швидко та надійно. Саме тому доцільно використовувати їх у процесі підвезення МТЗ для підрозділів НГУ в райони виконання завдань за призначенням.

Серед ключових проблем у підвезенні матеріально-технічних засобів також можна окреслити такі: нестача спеціального транспорту, обмежений доступ до районів бойових дій, затримки в координації між структурами забезпечення та бойовими підрозділами. Є виклики, пов'язані із захистом колон під час транспортування, розвідувальною діяльністю противника та ураженням логістичних об'єктів.

До того ж проблеми становлять постійні обстріли, далеке розташування складів, що збільшує плече підвозу, і, відповідно, час на підвезення тощо.

Коли противнику дають наказ захопити окремих населений пункт, українська логістика відразу підлягає жорстким атакам: майже неможливо без перешкод заїхати – виїхати, абсолютно кожне авто піддається ударам FPV. Частково рятує у такому випадку те, що в наявності є броньована техніка, яка здебільшого дає можливість військовим залишитися цілими і неушкодженими.

Крім того, на більшості напрямків окупанти на оптоволоконних дронах (і не тільки волоконних) активно намагаються вибивати логістику українським підрозділам, що створює певні проблеми, робить пересування у 15 км від лінії бойового зіткнення майже неможливим. Якщо в минулому році FPV в основному відбивали штурми, то тепер перенасичення цими засобами ураження дає змогу вибивати логістику по обидва боки. Це стає важливою перешкодою.

У процесі дослідження було визначено, що ефективне підвезення матеріально-технічних засобів потребує комплексного підходу, який містить:

- удосконалення організаційно-штатної структури логістичних підрозділів військових частин Національної гвардії України (уведення додаткових штатних одиниць, призначенням яких повинно бути забезпечення підвезення МТЗ підрозділам НГУ в райони виконання завдань за призначенням);

- упровадження сучасних засобів автоматизації управління логістикою (зокрема програм по типу ЛОГФАС та ін.);

- налагодження взаємодії між бойовими підрозділами й підрозділами забезпечення (побудова прямих шляхів зв'язку та координація дій);

- пошук нових способів використання БПЛА для підвезення МТЗ підрозділам НГУ в райони виконання завдань за призначенням;

- продовження роботи щодо оснащення підрозділів логістики сучасними засобами підвезення та утримання МТЗ, технічного обслуговування і ремонту озброєння й військової техніки згідно із затвердженими доктринами [11, 13, 14];

- здійснення окремих видів ремонтів безпосередньо в пунктах базування (дислокації) військ (сил) НГУ;

- створення автоматизованої системи управління процесами логістичного забезпечення.

Отже, поліпшення системи підвезення матеріально-технічних засобів можливе за умов комплексної модернізації логістичної системи, підвищення оперативності прийнятих рішень та впровадження передового досвіду військової логістики.

Висновки

Підвезення матеріально-технічних засобів до підрозділів Національної гвардії України в райони виконання завдань за призначенням набуває стратегічного значення в умовах триваючої збройної агресії, оскільки прямо впливає на рівень готовності, витривалості та маневреності особового складу. У ході аналізу виявлено суттєві недоліки в системі логістичного забезпечення Національної гвардії України, серед яких варто відзначити низьку швидкість логістичних рішень, дефіцит сучасних транспортних засобів, обмеженість інфраструктури логістичного забезпечення та недостатній рівень цифровізації управлінських процесів.

Практичні аспекти функціонування логістики підтверджують, що ефективне постачання матеріально-технічних засобів у складні райони можливе лише за умов упровадження гнучкої логістичної системи, здатної оперативно адаптуватися до змін тактичної обстановки, динаміки бойових дій і наявних ресурсів. Ключову роль у підвищенні ефективності логістики відіграє упровадження сучасних інформаційних технологій для моніторингу, обліку й управління доставкою, а також підготовка висококваліфікованих фахівців, які можуть діяти в умовах швидкозмінного середовища, особливо під час виконання завдань із забезпечення державної безпеки у післявоєнний період.

Актуальним завданням залишається переопрацювання нормативно-організаційних положень, що регламентують логістичну взаємодію між підрозділами Національної гвардії України та іншими складниками сектору безпеки й оборони з метою створення єдиної, узгодженої системи матеріального забезпечення виконання спільних завдань.

Напрямами подальших досліджень є: аналіз чинників, що впливають на процес підвезення матеріально-технічних засобів в умовах війни, а також їхнє ранжирування і відокремлення найвпливовіших; необхідність розроблення оновленого підходу до логістичної моделі Національної гвардії України, що міститиме перспективне планування маршрутів постачання; створення мобільних

пунктів забезпечення; залучення безпілотних та автоматизованих засобів для транспортування у важкодоступні райони.

Перелік джерел посилання

1. Про Національну гвардію України : Закон України від 13.03.2014 р. № 876-VII (зі змін. та доп.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/876-18#Text> (дата звернення: 09.05.2025).
2. Ярош С. П., Гузченко С. В. Класифікація тактичних груп. *Збірник наукових праць Харківського університету Повітряних Сил*. Харків : ХУПС, 2016. № 3. С. 21–25.
3. Аналіз світових технологічних трендів у військовій сфері : монографія / Т. Писаренко та ін.; за заг. ред. Т. В. Писаренко. Київ : УкрІНТЕІ, 2021. 110 с. URL: <https://surl.li/tpgcrb> (дата звернення: 09.05.2025).
4. Кубецький Я. Модель процесу оперативного підвезення МТЗ прикордонним підрозділам швидкого реагування в умовах їх автономності. *Збірник наукових праць Національної академії державної прикордонної служби України. Військові та технічні науки*. Хмельницький : НА ДПСУ, 2019. № 3. С. 96–108.
5. Прибиткова Н. О., Харін А. С., Шевченко Т. В. Організаційно-правове та матеріально-технічне забезпечення полку поліції особливого призначення : інформ.-практ. довід. Харків : ХНУВС, 2023. 168 с. URL: <https://surl.cc/ovutkr> (дата звернення: 10.04.2025).
6. Військовий тил. Основи тилового забезпечення військових частин (підрозділів), тактичних груп : навч. посіб. / Й. Саєвич та ін. Київ : Тил Збройних Сил України, 2017. 290 с. (дата звернення: 13.05.2025).
7. Шумлянський Д. Росіяни масштабують досвід застосування сіток проти дронів. URL: <https://surl.li/bxqxif> (дата звернення: 14.04.2025).
8. Каплун Є. О. Розвиток системи логістичного забезпечення шляхом застосування інформаційно-аналітичних систем. *Актуальні проблеми логістичного забезпечення складових сектору безпеки і оборони України та шляхи вирішення* : зб. тез доп. Всеукр. наук.-практ. конф., м. Харків, 25 квіт. 2024 р. URL: <https://surl.lu/urmwzi> (дата звернення: 14.04.2025).
9. Градецький А. В., Манжос О. О., Андрусенко С. І. Ефективне функціонування військової логістики як необхідна умова підвищення боєздатності Національної гвардії України. *Науковий вісник Київського Інституту Національної гвардії України*. 2022. № 1. С. 48–54. DOI: <https://doi.org/10.59226/2786-6920.1.2022.48-54/>
10. Про затвердження Основних положень логістичного забезпечення Збройних Сил України : наказ Міністерства оборони України від 11.10.2016 р. № 522. URL: <https://znp-cvsvd.nuou.org.ua/article/view/290316> (дата звернення: 5.05.2025).
11. Забезпечення матеріально-технічними засобами, роботами та послугами : Доктрина Командування Сил логістики Збройних Сил України від 21.01.2021 р. № ВКП 4-160 (03).01. URL: <https://surl.li/qivewb> (дата звернення: 5.05.2025).
12. Застосування Сил логістики : Доктрина Командування Сил логістики Збройних Сил України від 04.02.2021 р. № ВКП 4-32 (03).01. URL: <https://surl.li/rckvrd> (дата звернення: 5.05.2025).
13. Про затвердження Порядку логістичного забезпечення сил оборони під час виконання завдань з оборони держави, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості : Постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2018 р. № 1208. URL: https://zakononline.com.ua/documents/show/369128___773806 (дата звернення: 14.04.2025).
14. З організації переміщень та перевезень (транспортувань) у Збройних Силах України : Доктрина Командування Сил логістики Збройних Сил України від 19.08.2020 р. № ВКП 4-00(03).01. URL: <https://surl.li/yfsufu> (дата звернення: 9.05.2025).

Стаття надійшла до редакції 15.05.2025 р.

**CURRENT ISSUES OF SUPPLYING MATERIAL AND TECHNICAL RESOURCES TO THE
UNITS OF THE NATIONAL GUARD OF UKRAINE IN THE AREAS OF TASK EXECUTION AS
ASSIGNED**

Based on the analysis of the experience of logistics operations in the course of a full-scale invasion and armed conflicts of our time, the author summarizes and systematizes information on examples of logistics support for the units of the National Guard of Ukraine. The list of main tasks for logistics groups in modern conditions is clarified. The advantages and disadvantages of the actions of units responsible for logistics support during participation in operations (combat actions) are considered.

In the current conditions of armed aggression against Ukraine, the efficiency of logistics support of the National Guard of Ukraine units is of particular importance, in particular in terms of delivery of motor vehicles to the areas of assigned tasks. The support system should be adapted to the dynamic combat situation, the need for rapid maneuvering of resources and a high level of interaction with other components of the Ukrainian defense forces.

Developments in the direction of improving the information model of the information and analytical system to support and make decisions on the delivery of logistics for the units of the National Guard of Ukraine to the areas of assigned tasks, which will be divided into a model of the text structuring subsystem and a model of the information presentation subsystem integrated into the POLYEDR, which, unlike the existing ones, will take into account the specifics of the logistics support processes of the National Guard of Ukraine.

The article discusses promising areas for improving the logistics support of the National Guard of Ukraine. In particular, the emphasis is placed on the integration of modern automation software (e.g., LOGFAS) into management processes, the development of direct coordination between combat and logistics units by creating direct communication channels, and the introduction of innovative solutions using unmanned aerial vehicles for the prompt delivery of vehicles to the areas of mission performance.

Keywords: logistics, logistical support, combat operations, the National Guard of Ukraine.

Адамчук Максим Миколайович – кандидат військових наук, доцент, начальник кафедри управління логістикою, Національна академія Національної гвардії України
<https://orcid.org/0000-0001-9979-5509>

Нестерук Владислав Олександрович – ад'юнкт, Національна академія Національної гвардії України
<https://orcid.org/0009-0002-5294-8533>